

[Unmack.]

Begyndelsen forhindret en Forøgelse af Arbejds­mængden; det er ganske givet, at der er gaaet Arbejde tabt for den danske Arbejder paa Grund af denne Lov. Det viser sig da ogsaa, at man har maattet give Dis­pensationer, som efterhaanden er steget ret betydeligt i Antal, og det har selvfølgelig ændret Lovens Virkning noget.

Lovforslaget har i det andet høje Ting været behandlet i Udvalg, og af Forhand­lingerne der fremgik det, at den højtærede Socialminister ikke kunde fremlægge Be­viser for, at Loven havde forøget Arbejds­mængden, og endvidere, at Ministeren ikke ønskede ved en Henvendelse til Hovedor­ganisationerne at forsøge at opnaa en Ved­tagelse af de indførte Afspadseringsregler uden om Loven. Jeg ser derfor ingen Nytte ved igen at foreslaa Udvalgsnedsættelse, jeg skal indskrænke mig til at udtale, at mit Parti ikke kan medvirke til Lovforslagets Vedtagelse i det høje Ting.

Axel Christensen: Det foreliggende Lov­forslag om en Forlængelse af Loven om Over­arbejde kan mit Parti tiltræde. Vi kan fra alle Sider beklage, at Tilstandene giver An­ledning til en saadan Lovgivning, men vi tror ikke, at de Interesser, som Loven be­fordrer, at undgaa Overarbejde og at faa Overarbejde afspadseret, i tilstrækkeligt Om­fang vil blive varetaget, hvis Loven bort­falder. Mit Parti vilde hilse med Tilfredshed, hvis Arbejdernes og Arbejdsgivernes Or­ganisationer ved Forhandling kunde blive enige om en frivillig Ordning, der gjorde det muligt at ophæve denne Lov uden Skade for Beskæftigelsen og for en rimelig For­deling af Arbejds­mængden. Nu har man imidlertid indrettet sig paa Grundlag af Loven, og vi finder det derfor rigtigt at opretholde denne, indtil man en Dag gennem en frivillig Ordning mellem de nævnte Organisationer naar til et tilfredsstillende Resultat.

Ud fra disse Betragtninger anbefaler vi Lovforslaget til Vedtagelse.

Socialministeren (Ludvig Christensen): Jeg takker for den Tilslutning, som Lovfor­slaget har faaet fra Regeringspartierne Ord­førere.

Det ærede Medlem Hr. Unmack har Ret i, at Statsministeren ved Rigsdagssam­lingens Begyndelse i sin Programtale pegede paa, at der burde vises Resignation og Vilje til Samarbejde. Vi har dog aldrig dermed tænkt paa, at man paa dette Samarbejdes Alter skulde ofre en Forlængelse af Gyldig­

hedstiden for Love, der rent tilfældigt udløber med dette Finansaars Udgang, og som Oppo­sitionen i sin Tid har stemt imod. Man har ønsket en Skærpelse af denne Lov, men Regeringen nøjedes altsaa med at foreslaa den forlænget paa eet Aar. Jeg har peget paa den Mulighed, at Hovedorganisatio­nerne kunde træffe den Aftale, som ikke blev til noget før Lovens Vedtagelse — dengang den tidligere Formand for Arbejds­giverforeningen og den ligeledes tidligere Formand for De samvirkende Fagforbund var enige, da det blev forelagt i begge Hovedorganisationer, godkendt af Arbej­derne, men forkastet af Arbejdsgiverne paa Grund af en enkelt Industris bestemte Modstand. Det var ikke vor Skyld, at man ikke i Arbejdsgiverforeningen var tilstrække­lig stærk til at faa denne enkelte Industri til at forstaa, at det maatte gøres.

Om Virkningerne skal jeg oplyse, at i April Kvartal 1937 udgjorde Overarbejds­procenten 2,3, Aaret efter var den faldet til 1,1 og i 1939 til 0,9. Samtidig gik ogsaa Arbejds­løsheden ned. I April Kvartal 1939 var den meget mindre end i de foregaaende Aar, og naar vi paa Trods deraf havde et faldende Procenttal for Overtidsarbejde, kunde jeg godt paastaa, at det var Overar­bejdsloven, der var Skyld i det, eftersom Tallene tyder paa det. Men jeg har den Opfattelse, at hvis Hovedorganisationerne virkelig vil tage fat paa Problemet, er der en Mulighed for i det kommende Aar at blive enige om en Ordning, som naturligvis saa maa lovfæstes ogsaa for de uorganiserede Omraader. Dette vil være nødvendigt for ikke at straffe en Arbejdsgiver, fordi han er Medlem af en Organisation. Han maa ikke derved kunne faa ringere Arbejdsvilkaar end den Arbejdsgiver, der staar udenfor. Alt det vil Hovedorganisationerne jo kunne forhandle sig til Rette om, og jeg glæder mig paa Forhaand til at kunne lade være at søge denne Lov forlænget næste Aar.

Unmack: Jeg deler den højtærede So­cialministers Ønske om, at Hovedorgani­sationerne vil naa til et Resultat, men jeg tillader mig at rette det Spørgsmaal til Ministeren: Er det ikke rigtigt, som der staar i mit Partis Udtalelser i Folketingsud­valgets Betænkning, at man har henstillet til den højtærede Minister at henvende sig til de to Organisationer for at faa dette ved­taget, for at man derved kunde undgaa Loven?

Bender: Jeg vil gerne udtale over for det ærede Medlem Hr. Stensballe, at Grund-